Lietas Nr. 11088066715
Lietas arhīva Nr. K29-1419-15/10

S P R I E D U M S

Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2015.gada 14.septembrī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:
tiesnese V. Voronova
piedaloties prokurorei S.Bergai
aizstāvei - zvērinātai advokātei V.Tanasi

iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā **/pers. D/**, personas kods /personas kods/, apsūdzēts noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma **15.panta ceturtajā daļā un 176.panta pirmajā daļā.**

Aprakstošā daļa

Pārbaudījusi un novērtējusi visus krimināllietā esošos pierādījumus, tiesa konstatēja, ka /pers. D/ **izdarīja svešas kustamas mantas nolaupīšanas, kas saistīta ar vardarbību (laupīšanas), mēģinājumu** šādos apstākļos:

/pers. D/ 2015.gada 15.martā, pirmstiesas procesā precīzi nenoskaidrotā laikā ap pulksten16.30, atrodoties pie Matīsa kapiem Rīgā, M.Matīsa iela 1 un ieraugot /pers. F/, radās nodoms, pielietojot vardarbību nolaupīt viņai somu.

Realizējot savu noziedzīgo nodomu, /pers. D/ sekoja /pers. F/ un viņu panāca pie Matīsa kapu sektora 21-24, kur pienākot no aizmugures, nolūkā pārvarēt viņas pretošanos, pielietojot fizisku spēku, ar līdzi paņemto polietilēna maisu, kurā atradās dažādi metāllūžņi iesita pa /pers. F/ galvu, nodarot /pers. F/ fiziskas sāpes. Sitiena rezultātā /pers. F/ nokrita zemē uz muguras, savukārt /pers. D/ turpināja pielietot vardarbību un ar abām rokām žņaudza /pers. F/, kura izrādīja pretestību un centās izrauties, pēc kā saķēra /pers. F/ auduma somu 10,00 EUR vērtībā, kurā atradās vēl viena melnas ādas soma 10,00 EUR vērtībā, divi maki 20,00 EUR vērtībā (viens maks 10,00 EUR vērtībā), skaidra nauda 10,05 EUR, /pers. F/ pase bez vērtības, /pers. F/ kredītkarte (banka Citadele) bez vērtības. Turpinot savu noziedzīgo nodomu vērstu uz /pers. F/ mantu iegūšanu, centās pamest noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vietu, taču /pers. F/ saķēra /pers. D/ aiz biksēm jostasvietā, cenšoties atgūt savu mantu un sauca palīgā. Šajā brīdī notikuma vietā ieradās četri vīrieši, kas satvēra /pers. D/, pārtraucot viņa noziedzīgās darbības, liedzot /pers. D/ noziedzīgo nodarījumu izdarīt līdz galam no viņa gribas neatkarīgu iemeslu dēļ.

Tādējādi, /pers. D/, pielietojot vardarbību, mēģināja nolaupīt /pers. F/ piederošu kustamu mantu 50,05 EUR vērtībā.

Ar savām darbībām /pers. D/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā, 176.panta pirmajā daļā.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. D/ sevi par vainīgu viņam inkriminētajā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 15.panta ceturtās daļas un 176.panta pirmās daļas atzina pilnībā, atzina arī apsūdzībā norādītos faktiskos apstākļus un juridisko kvalifikāciju, pieteikto kaitējuma kompensāciju, izdarīto nožēloja un uzturēja savu pirmstiesas procesā izteikto lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu tiesas izmeklēšanā.

Prokurore un aizstāve tiesas sēdē piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā.

Tā kā apsūdzētais pilnībā atzīst savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā, to atzina arī pirmstiesas procesā, piekrita lietas izskatīšanai bez pierādījumu pārbaudes, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmās daļas nosacījumiem, izskaidrojot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, tiesa, noklausoties procesa dalībnieku viedokli, iepazinusies ar lietas materiāliem atzīst, ka lietā iespējams neizdarīt pierādījumu pārbaudi.

Motīvu daļa

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmās daļas 2.punkta nosacījumiem, tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav radušās šaubas par /pers. D/ vainīgumu minētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā. Tiesa ir pārliecinājusies, ka lietā esošie pierādījumi apstiprina apsūdzētā vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, līdz ar ko /pers. D/ vaina viņam izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 15.panta ceturtās daļas un 176.panta pirmās daļas uzskatāma par pierādītu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu pierādījumu analīze un uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. D/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma kvalifikācija pēc Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas un 15.panta ceturtās daļas ir pareiza un par izdarīto noziedzīgo nodarījumu apsūdzētais sodāms.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta pirmās daļas prasībām, *sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz šā likuma sevišķās daļas attiecīgā panta sankcija, ievērojot šā likuma vispārīgās daļas noteikumus.*

Tāpat pie soda noteikšanas tiesa ņem vērā arī Krimināllikuma 35.pantā definēto soda mērķi, kas ir *aizsargāt sabiedrības drošību; atjaunot taisnīgumu; sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu; resocializēt sodīto personu; panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.*

Saskaņā ar Krimināllikuma 15.panta ceturto daļu *par nozieguma mēģinājumu atzīstama apzināta darbība (bezdarbība), kas tieši vērsta uz tīšu tā izdarīšanu, ja noziegums nav izdarīts līdz galam no vainīgā gribas neatkarīgu iemeslu dēļ.* Šo nozieguma izdarīšanas stadiju arī tiesa vērtē pie soda veida noteikšanas.

Nosakot apsūdzētajam /pers. D/ soda veidu, atbilstoši Krimināllikuma 46.panta otrajai daļai, tiesa *ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.*

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturtajai daļai un 9.panta noteikumiem /pers. D/ izdarītais noziedzīgais nodarījums, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā, ir atzīstams par smagu noziegumu, kas vērsts pret īpašumu un kas apdraud mantas īpašnieka valdījuma un lietojuma tiesības, un tiesības brīvi rīkoties ar mantu, kā arī pret personas veselību.

Izvērtējot /pers. D/ izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, tiesa atzīst, ka Krimināllikuma 176.pantā paredzētais noziedzīgais nodarījums no subjektīvās puses ir tīšs nodarījums, kuru raksturo tiešs nodoms. Vainīgais apzinās, ka veic neatļautas darbības ar īpašumu un vēlas to.

Savukārt, izvērtējot apsūdzētā /pers. D/ personību, tiesa konstatē, ka viņš ir dzimis /datums/Rīgā, ir Latvijas Republikas nepilsonis (lietas 1.sējuma 40.lapa), ar vidējo izglītību, šķīries, apgādībā nepilngadīgu personu nav, strādāja SIA /nosaukums/, deklarētā dzīves vieta; /adrese/ (lietas 1.sējuma 40.lapa), faktiskā – /adrese/.

Agrāk divas reizes administratīvi sodīts, naudas sodi nav samaksāti (lietas 1.sējuma 41.lapa).

Apsūdzētais/pers. D/ (iepriekš - /uzvārds/) agrāk sodīts septiņas reizes, pēdējās reizes (lietas 1.sējuma 41.-75.lapa):

- ar 2000.gada 10.februāra Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu.
- ar 2003.gada 25.februāra Rīgas apgabaltiesas spriedumu pēc Krimināllikuma 176.panta trešās daļas, 159.panta otrās daļas, 162.panta pirmās daļas, 160.panta otrās daļas, piemērojot 50.panta pirmo daļu un 50.panta piekto daļu, ar brīvības atņemšanu uz 13 (trīspadsmit) gadiem, konfiscējot mantu, un ar policijas kontroli uz 3 (trīs) gadiem. Spriedums stājies spēkā 2004.gada 29.martā (lietas 1.sējuma 48.-65.lapa).
- ar 2003.gada 26.maija Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas spriedumu pēc Krimināllikuma 159.panta pirmās daļas, 160.panta pirmās daļas, 125.panta pirmās daļas, piemērojot 50.panta pirmās daļu, ar brīvības atņemšanu uz 8 (astoņiem) gadiem un policijas kontroli uz 2 (diviem) gadiem. Spriedums stājies spēkā 2006.gada 4.janvārī (lietas 1.sējuma 68.-75.lapa).
- ar 2006.gada 23.februāra Jelgavas tiesas lēmumu noteikts galīgais sods pēc Rīgas apgabaltiesas 2003.gada 25.februāra un Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2003.gada 26.maija spriedumiem ar brīvības atņemšanu uz 13 (trīspadsmit) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem, policijas kontroli uz 3 (trīs) gadiem, mantas konfiskāciju. Pamatojoties uz grozījumiem Krimināllikumā, kas stājās spēkā 2013.gada 1.aprīlī, grozīts galīgais sods uz brīvības atņemšanu uz 13 (trīspadsmit) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem.
- ar 2013.gada 17.maija Jelgavas tiesas lēmumu, pamatojoties uz grozījumiem Krimināllikumā, kas stājās spēkā 2013.gada 1.aprīlī, grozīts galīgais sods uz brīvības atņemšanu uz 11 (vienpadsmit) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem.

Pamatsods izciests 2013.gada 20.maijā, kad atbrīvots no šķirotavas cietuma (lietas 45.lapa) un sācis izciest papildsodu.

Nosakot apsūdzētajam /pers. D/ soda mēru, atbilstoši Krimināllikuma 46.panta trešajai daļai, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu tiesa ņem vērā apstākļus, kuri likumā nav paredzēti, un tiesa atzīst par apsūdzētā /pers. D/ atbildību mīkstinošu apstākli apsūdzētā vaļsirdīgu atzīšanos noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un izdarītā nožēlošanu.

Pierādījumu pārbaudes neizdarīšana iztiesāšanā ir procesuāla darbība, kas ir pieļaujama pie apstākļiem, kad apsūdzētais atzīst savu vainu. Apsūdzētais, piekrītot lietas iztiesāšanai bez pierādījumu pārbaudes, ir izmantojis savas tiesības uz sadarbību, ko nosaka Kriminālprocesa likuma 21.pants, ka persona, kurai ir tiesības uz aizstāvību, var sadarboties ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto amatpersonu, lai sekmētu kriminālo tiesisko attiecību noregulējumu. Tas, ka apsūdzētais izmanto savas tiesības uz sadarbību vienkāršotāka procesa izvēlē, nav atzīstams par patstāvīgu viņa atbildību mīkstinošu apstākli, bet tiesa ņem vērā pie soda noteikšanas. Šāda atziņa izriet arī no tiesu prakses *(sk. Senāta Krimināllietu departaments nolēmumus lietā Nr. SKK- 232/08).*

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu atzīstams tas, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu un saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu par atbildību pastiprinošu apstākli atzīstams tas, ka noziedzīgais nodarījums veikts alkohola ietekmē.

Lemjot jautājumu par apsūdzētajam /pers. D/ piemērojamo soda veidu, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas sankciju, apsūdzētā /pers. D/ personību, to, ka izdarījis smaga nozieguma mēģinājumu, kas apdraud mantas īpašnieka valdījuma un lietojuma tiesības, un tiesības brīvi rīkoties ar mantu, kā arī personas veselību, kā arī apsūdzētā attieksmi pret izdarīto, bet no panta sankcijā paredzētiem sodiem, tiesa atzīst, ka piemērotākais konkrētajā lietā ir tikai brīvības atņemšanas sods, kādu lūdza piemērot arī valsts apsūdzības uzturētāja.

Tiesas ieskatā, apsūdzētajam ir piemērojams brīvības atņemšanas sods, jo apsūdzētais nekādus secinājumus pēc iepriekšējiem tiesas spriedumiem nav izdarījis, nav pārvērtējis savu attieksmi pret dzīvi un nav mēģinājuši iekļauties vispārpieņemtajās sabiedrības uzvedības un morāles normās, gluži pretēji, tikai pēc diviem gadiem kopš atbrīvošanās no ieslodzījuma vietas, izdarīja jaunu noziedzīgu nodarījumu, turklāt vēl, papildsoda izciešanas laikā, tādējādi tiesas ieskatā apsūdzētā labošanos iespējams panākt vienīgi, izolējot viņus no sabiedrības.

Turklāt ņemot vērā iepriekšminēto, tiesa uzskata, ka nodrošināt Krimināllikuma 35.pantā nostiprināto soda mērķi – personas sodīšanu un turpmāko tās atturēšanos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas – iespējams /pers. D/ sodu nosakot vienīgi brīvības atņemšanas veidā. Šāds sods veicinās arī soda prevencijas uzdevumu izpildi.

Pastāvot minēto apstākļu kopumam, tiesa secina, ka šāda apsūdzētā cilvēktiesību ierobežošana atbilst Kriminālprocesa likuma mērķim un Kriminālprocesa likuma 12.pantā definētajam cilvēktiesību garantēšanas principam, kā arī ir samērīga ar nodarīto kaitējumu un ar noziedzīga nodarījuma smagumu. Tiesas ieskatā šāda krimināltiesiskā represija atbilst bīstamībai un kaitīgumam, kāds nodarīts ar likumu aizsargātajām interesēm.

Saskaņā ar Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas sankciju, apsūdzētajam nosakāms papildsods – probācijas uzraudzība, kas ir obligāts un ko tiesa konkrētajos apstākļos uzskata par apsūdzētā personībai atbilstošu un nepieciešamu papildsodu par izdarīto. Šā papildsoda piemērošana sekmēs personas reintegrāciju sabiedrībā un garantēs, ka intensīva personas uzvedības uzraudzība, kas tika īstenota brīvības atņemšanas vietā, pilnīgi neizbeigsies dienā, kad personu atbrīvos no cietuma.

Izvērtējot piemērojamā papildsoda – probācijas uzraudzības – apmēru, ņemot vērā apsūdzētā personību, izdarītā noziedzīgā nodarījuma smagumu, kā arī jau iepriekš piespriestos papildsoda apmērus, kas nedeva rezultātus, tiesa uzskata, lai uzraudzītu apsūdzētā uzvedību pēc atbrīvošanās no brīvības atņemšanas iestādes, papildsods nosakāms prokurores prasītajā apmērā. Tikai šādā apmērā piespriežot papildsodu, tiesa uzskata, ka tiks dota notiesātajam iespēja bez izolācijas no sabiedrības pierādīt sevi, tādējādi nodrošinot viņa attieksmes maiņu pret sabiedrībā pastāvošām vērtībām un cerot uz turpmāku likumpaklausību.

Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas sankcijai daļā par papildsodu–mantas konfiskāciju, ir alternatīvs raksturs. Ņemot vērā, ka kriminālprocesa ietvaros mantisko jautājumu risinājuma nodrošināšanai arests apsūdzētā konkrētai mantai, atbilstoši spēkā esošajai Krimināllikuma 42.panta trešajai daļai, kā arī mantai, kas viņiem pienākas no citām personām, nav uzlikts, to tiesu debatēs nelūdza piemērot arī valsts apsūdzība, tiesa uzskata par iespējamu apsūdzētajam nepiemērot mantas konfiskāciju.

Nosakot galīgo sodu /pers. D/, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 51.panta pirmās daļas nosacījumus, *ja notiesātais pēc sprieduma taisīšanas, bet pirms pilnīgas soda izciešanas izdarījis jaunu noziedzīgu nodarījumu, tiesa jaunajā spriedumā noteiktajam sodam pilnīgi vai daļēji pievieno sodu, kas nav izciests pēc iepriekšējā sprieduma*.

Savukārt saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmās prim daļas 2.punktu, *nosakot sodu pēc vairākiem spriedumiem, sodam pievieno ne mazāk kā vienu trešdaļu no neizciestā soda, ja ir konstatēts noziedzīgu nodarījumu recidīvs*.

Lemjot par galīgā soda noteikšanu pēc vairākiem spriedumiem apsūdzētajam, tiesa vadās arī pēc 2008.gada 1.jūlija Augstākās tiesas Senāta

Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces lēmumā „Sodu piemērošanas politika" izteiktajiem priekšlikumiem, ka, nosakot sodu par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, vispārējos gadījumos piemērojama piespriesto sodu daļēja saskaitīšana. Savukārt galīgā soda noteikšana, ietverot vieglāko sodu smagākajā, kā arī pilnīgi saskaitot piespriestos sodus, var tikt piemērota īpašos gadījumos.

Tiesa uzskata, ka nosakot galīgo sodu /pers. D/ pēc vairākiem spriedumiem, ir jāpiemēro daļējs sodu pievienošanas princips, ko tiesa uzskata par taisnīgu un apsūdzētā personībai atbilstošu sodu.

Turklāt nosakot galīgo sodu pēc vairākiem spriedumiem un piemērojot Krimināllikuma 51.pantu, jaunajā spriedumā noteiktajam sodam attiecīgajā daļā jāpievieno agrāk piespriestā papildsoda – tiesību ierobežošana – daļa, kas nav izciesta jaunā sprieduma taisīšanas dienā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu soda izciešanas termiņā /pers. D/ ieskaitāms laiks, ko viņš pavadījis aizturēšanā no 2015.gada 15.marta pulksten 17.40 (lietas 1.sējuma 16.lapa) līdz 2015.gada 17.martam (ieskaitot) un apcietinājumā pavadīto laiku no 2015.gada 17.marta (lietas 1.sējuma 36.-39.lapa) līdz 2014.gada 14.septembrim.

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 241.pantu /pers. D/ piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums atstājams spēkā, lai nodrošinātu kriminālprocesa mērķa sasniegšanu, ņemot vērā nepieciešamību nodrošināt arī piespriestā brīvības atņemšanas soda izpildi.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.pantu, izlemjot jautājumu par lietā esošajiem lietiskajiem pierādījumiem, tiesa atzīst, ka soma ar mantām un ķēdīti, kas apskatīta (lietas 1.sējuma 10.lapa) un atdota cietušajai /pers. F/ (lietas 1.sējuma 12.lapa), žokļa protēze, kas izņemta (lietas 1.sējuma 5.lapa) un atdota cietušajai /pers. F/ – pēc sprieduma stāšanās spēkā uzskatīt par atdotu cietušajai /pers. F/.

Savukārt lietiskais pierādījums – polietilēna maiss ar metāla priekšmetiem, kas izņemts (lietas 1.sējuma 13.-14.lapa), apskatīts (lietas 1.sējuma 15.lapa) un glabājas pie krimināllietas materiāliem, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 5.punktu iznīcināmi kā lietas, kurām nav vērtības.

Lietā ir cietušās /pers. F/ kaitējuma kompensācijas pieteikums 27,19 EUR apmērā, kurus sastāda ārstu apmeklējumi un medikamentu iegāde (lietas 1.sējuma 103.-108.lapa). Šo summu arī pilnībā atzina /pers. D/, līdz ar ko kompensācijas piedziņa vēršama par labu cietušai /pers. F/.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.un 6.punktu procesuālie izdevumi ir summas, kas izlietotas ekspertīzes izdarīšanai un samaksa advokātam, kad izdevumus par juridisko palīdzību sedz no valsts līdzekļiem.

No krimināllietas materiāliem redzams, ka 2015.gada 15.martā apsūdzētajam sastādīts medicīniskās pārbaudes protokols Nr.1375 narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes /iespaida/ noteikšanai. No šī protokola secināms, ka apsūdzētajam ir konstatēta alkohola reibums, bet veiktā pārbaude saskaņā ar cenrādi izmaksājusi 55,50 euro (lietas 24.lapa).

Kriminālprocesa likuma 84.panta otrā daļa noteic, ka *advokātam par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu personai, kura nav noslēgusi vienošanos par aizstāvību, samaksas apmēru un ar valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu saistītos atlīdzināmos izdevumus, to apmēru un izmaksas kārtību nosaka Ministru kabinets.*

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmo daļu *procesuālos izdevumus ar tiesas nolēmumu piedzen no notiesātajiem*, bet 6^1.daļā noteikts, *ja procesuālie izdevumi tiek piedzīti, lēmumā nosaka 30 dienu termiņu tā labprātīgais izpildei.*

Kriminālprocesa likuma 84.pants nosaka, ka advokātam par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu personai, kura nav noslēgusi vienošanos par aizstāvību, samaksas apmēru un ar valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu saistītos atlīdzināmos izdevumus, to apmēru un izmaksu nosaka Ministru kabinets.

Apsūdzētā aizstāve V.Tanasi tiesai iesniegusi paziņojumus par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu krimināprocesā, kurā norādīta viņas kā valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniedzēja pakalpojumu aprēķins pirmstiesas kriminālprocesā 104,59 EUR (lietas 1.sējuma 150.lapa) un tiesas izmeklēšanas laikā 66,88 EUR apmērā, kas kopsummā ir 147 EUR (viens simts septiņdesmit viens euro un 47 centi).

Uz /pers. D/ neattiecas Kriminālprocesa likuma 85.panta nosacījumi par personām, kuras atbrīvojamas no samaksas par aizstāvja palīdzību, jo lietā nav ziņu, kas apliecina, ka viņa mantiskais stāvoklis izslēdz iespēju aizstāvja palīdzību nodrošināt no saviem līdzekļiem.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmo daļu šie procesuālie izdevumi piedzenami no apsūdzētā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 634.panta ceturto^{1}daļu tiesa izpildrakstu par procesuālo izdevumu piedziņu nosūtīs izpildei pēc tam, kad beigsies sprieduma labprātīgas izpildes termiņš.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš minēto, saskaņā Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 523., 524., 527., 528., 529. un 530.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

Atzīt par vainīgu apsūdzēto /pers. D/ Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 176.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 9 (deviņiem) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas ar probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, šajā spriedumā noteiktajam sodam daļēji pievienot pēc 2006.gada 23.februāra Jelgavas tiesas lēmumu neizciesto soda daļu, un galīgo sodu /pers. D/ noteikt brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu, bez mantas konfiskācijas, ar probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu.

Soda termiņu skaitīt no 2015.gada 14.septembra.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu soda termiņā /pers. D/ ieskaitīt aizturēšanā pavadīto laiku no 2015.gada 15.marta līdz 2015.gada 17.martam (divas dienas) un apcietinājumā pavadīto laiku no 2015.gada 17.marta līdz 2015.gada 14.septembrim.

Atstāt negrozītu apsūdzētajam /pers. D/ piemēroto drošības līdzekli – apcietinājumu.

Apmierināt pilnībā cietušās /pers. F/ pieteikto kaitējuma kompensāciju EUR 27,19 apmērā un piedzīt no /pers. D/ materiālā kaitējuma kompensāciju EUR 27,19 (divdesmit septiņi euro un 19 centi) par labu cietušajai /pers. F/.

Piedzīt no /pers. D/ procesuālos izdevumus EUR 171.47 (viens simts septiņdesmit viens euro un 47 centi) – advokāta darba samaksu, to iemaksājot kontā: Piedzinējs: Valsts, Saņēmējs: NMR 90000050138, PVN Reģ. Nr. LV90001672316, Saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, Konta Nr. LV68TREL1060001239300, iesniedzot tiesas kancelejā maksājumu apliecinošu dokumentu.

Piedzīt no /pers. D/ procesuālos izdevumus EUR 55,50 (piecdesmit pieci euro un 50 centi) par veikto medicīniskās pārbaudes protokolu Nr. 1375, Valsts policijas labā, kas jāiemaksā jebkurā banku iestādē, kontā Nr.: LV96TREL2140091033000, Saņēmējs: Valsts policija, Saņēmēja banka: Valsts kase, Reģ.Nr.:90000099040, Bankas kods:TRELLV22, Kods (EEK): 21499, Maksājuma mērķis: Medicīniskās pārbaudes protokols Nr. 1375.

Noteikt 30 dienu termiņu sprieduma labprātīgai izpildei pēc sprieduma spēkā stāšanās dienas, nekavējoties iesniedzot tiesas kancelejā maksājumu apliecinošus dokumentus.

Pēc sprieduma spēkā stāšanās lietiskos pierādījumus: somu ar mantām, ķēdīti, žokļa protēzi, kas ir atdoti cietušajai /pers. F/, uzskatīt par atdotiem cietušajai, polietilēna maisu ar metāla priekšmetiem – iznīcināt.

Spriedumu daļā par tiesas piespriesto sodu, kaitējuma kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, apelācijas sūdzību vai protestu, iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā no pilnā sprieduma pieejamības dienas.

Pilna sprieduma pieejamības diena – pēc 2015.gada 25.septembra.

Tiesnese **V.Voronova**